

Älgtestet

Nu har den äntligen kommit. Prylen som alla väntat på och längtat efter. Älgvarnaren!

Årets varmaste dag närmade sig eftermiddag, och VRS Västmanland skall ut på ett kör till motorkaféet "Isle of Man Club Sweden", som ligger strax utanför Svartå i det natursköna Värmland. Svartå är förmodligen idag endast känt för sin fantastiska "Svartå Herrgård", med bröllop och julmiddagar som specialitet. Längre tillbaka var det järnhantering som gällde på orten. Slut på historien. Nej förresten, intill motorkaféet finns en fotbollsplan som alltid bevakas. Så även denna kväll. Orsaken är att ytskiktet är väldigt tunt, och underlaget för övrigt består av skiffer och slaggsten, som dränerar planen på ett extremt sätt.

Det kan nämligen verka lite underligt att se sprinkler system i aktion när himlen är öppen och hjälper till med full kraft. För det var precis vad som hände denna varma eftermiddag, när VRS Värmland har sin regionträff just i Svartå.

Vi var sju MC och tio ryttare som lämnade "Svampen" i Örebro på utsatt tid. När vi startade motorerna, så startade även vår herre sina. Nåja, det regnade bara ett par mil, men blöta blev vi. Åtta mm kom det den kväll i Örebrodistriktet.

Väl framme hos Jorka (han heter så) i Svartå, fanns det gott om plats. Vi var de enda gästerna. Kvällen innan hade Jorka och hans polare serverat över ett tusen köttbullar (på mackor) till ett stort antal MC knuttar. Nu blev det i alla fall ett hundratal, tack vare att brandmannen backade.

Ja, så var det det här med älgvarnarna. Jorka sålde dessa till extrapris (påstods det), och inte mindre än fem gick i fällan. Pålle påstod nämligen att detta var ett av det allra senaste i trafiksäkerhetens historia. Inte någon som monterat dessa prylar har krockat med en älg! Sedan drog han även en jämförelse med reservluft och punktering. Jämförelsen var väl ok, men ingen hade i vart fall fått punka.

När det var dags för hemfärd, så monterade Pålle sina älgvarnare på sin MC. Jag försökte köpa en av de två. Som nybliven pensionär så försöker man ju snåla så mycket som möjligt. Men det gick inte. Pålle är nämligen övertygad om att älgarna endast lyssnar på stereo.

Hemresan gick via den natursköna sidan av Degerfors. Även kallad "kosidan". Härliga vägar, i en underbar natur utmed sjön Möckeln. Sista milen tillbaka till Örebro går dock nästan alltid från det hållet via den trafikfarliga vägen genom djupa skogar över Karlskoga.

Allt gick dock bra, och tro det eller ej, men vi såg inte en enda älg.

Tack Pålle för din älgstereo.

Trevlig sommar önskar

Inger och Stellan